

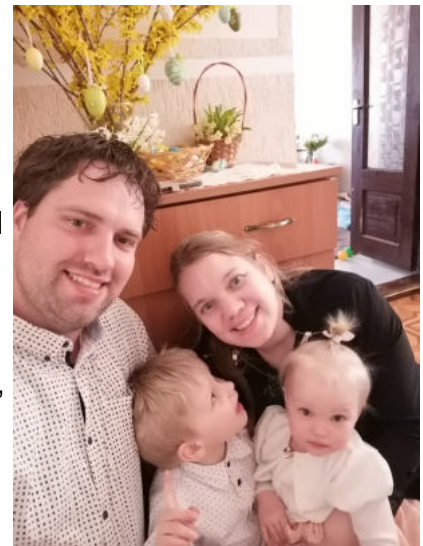
Testify to Love

*zorg * begeleiding * liefde * aandacht
voor gehandicapte kinderen in Oekraïne*

Lieve lezers, sponsors, familie en vrienden,

In deze bijgevoegde informatiebrief willen wij jullie laten weten dat wij ons voorbereiden op onze definitieve terugkeer naar Nederland. In 2014 zijn we vertrokken met de intentie om 1 jaar te blijven. Dit werden 7 mooie jaren. Waar we begonnen met de zorg voor 11 kinderen staat er nu een centrum waar wekelijks 68 kinderen revalidatiezorg ontvangen. Er zijn veel faciliteiten in en rondom het centrum zodat kinderen echt speciale zorg kunnen ontvangen. Het centrum is gegroeid naar een punt waarop wij het durven los te laten. Deze afgelopen jaren hebben ons zoveel gebracht en hebben ons gevormd. We hebben mogen ervaren hoe God voor ons zorgt, ons kracht geeft voor elke dag. We hebben geleerd te kijken door Zijn ogen naar de ander. Terug naar Nederland.....?! Met vraagteken en uitroepeteken. Een vraagteken, ook voor ons hoe deze transitie zal lopen. Een uitroepeteken, omdat wij ondanks de onzekerheid die dat geeft, we er ook naar uitzien!

Onze verblijfsvergunning verloopt in oktober 2021 en we hebben besloten om hem hierna niet meer te verlengen. We hebben echt gewacht en doorgewerkt naar dit punt waarop we het centrum los kunnen laten. Nu dit goed voelt zijn er ook andere praktische redenen voor terugkeer naar Nederland. Onder andere onze familie omstandigheden in Nederland en heel belangrijk, de mogelijkheid voor Jona om Nederlands onderwijs te volgen. Ook de verslechterende gezondheidszorg hier en de financiële verantwoordelijkheden die horen bij het opvoeden van kinderen spelen een rol.

Jona wordt in januari 2022 4 jaar en dan zal hij naar school gaan volgens Nederlandse wetgeving. Wij hebben er voor gekozen om hier vrijwillig te werken. Jona willen we de kans niet ontnemen om goed onderwijs te volgen. Natuurlijk hebben we gedacht over thuisonderwijs, maar we weten dat dit niet past binnen onze situatie. Beiden zijn we zo actief op het zendingsveld binnen verschillende projecten, dat wij hiernaast thuisonderwijs niet als haalbaar zien. Jona spreekt op dit moment vooral Hongaars. Wij hopen dat hij de Nederlandse taal ook meer en meer zal gaan spreken.

Wij missen onze familie en vrienden ontzettend. Het is niet altijd makkelijk (zeker niet met de zorg voor twee kleintjes) om veel situaties met zijn tweeën op te lossen. Denk aan even een oppas of advies over Nederlandse opvoedingsstijlen. Naast het missen van onze familie voelen wij ook meer de behoefte om er te kunnen zijn voor onze ouders. Daarnaast voelen we de behoefte om Jona en Lydia meer op te laten groeien in het bijzijn van onze lieve familie en vrienden

Financieel gezien voelen wij de verantwoordelijkheid naar Jona en Lydia om na 7 jaar niet langer te blijven leven van giften. Denkend aan de toekomst is het nu tijd om ook daaraan te denken; de zorg en kosten in de toekomst die horen bij het opvoeden van kinderen.

Wij danken u/jou dat wij, tot op de dag van vandaag genoeg hebben voor ons levensonderhoud zodat wij hier kunnen dienen. We hebben niets te weinig, we hebben niets te veel. We hebben precies waar we onze Hemelse Vader om vragen in ons gebed; "Geef ons heden ons dagelijks brood.." En daar zijn we dankbaar voor!

In gebed werd duidelijk dat wij terug mogen keren naar Nederland. We hebben zowel organisatorisch als fysiek het revalidatie centrum Nefelejcs in de afgelopen 7 jaar zo veel mogelijk geprobeerd te ontwikkelen, uitbreiden en te professionaliseren. Met als doel dat het gehandicapte kind (en ouders) in Oekraïne, Transkarpatie in 't bijzonder, zo goed mogelijk begeleid kan worden in zijn of haar beperking. We zien dat onze collega's competenties hebben ontwikkeld en capabel genoeg zijn om het werk verder voor te zetten, eventueel met hulp van ons op afstand. Helaas zijn de corona maatregelen zo dat we niet een volledig werkend centrum kunnen achterlaten zoals gepland. Maar we hopen dat we in deze laatste maanden toch nog mogen starten met groepen.

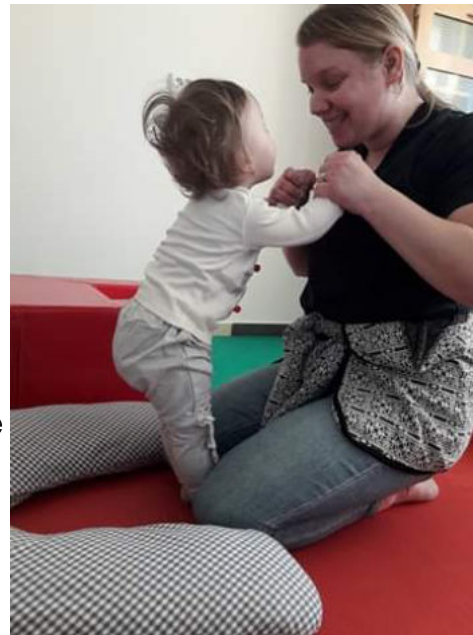
Hoe nu verder?

De kinderen, het centrum en onze collega's, we zijn met hen verbonden in ons hart. De steun aan het centrum, al dan niet fysiek, zal blijven bestaan, ook als wij in Nederland wonen. Onlangs hebben we geïnvesteerd in goede laptops en webcams om op afstand ondersteuning te kunnen geven.

Hoe wij van plan zijn onze collega's te ondersteunen, welke (financiële) steun het centrum nodig heeft na ons vertrek zullen we verder toelichten in de volgende nieuwsbrief!

Wat vast staat is dat we dit werk dat we samen met God begonnen zijn niet laten varen. We zullen, hopelijk samen met u, gehandicapte kinderen in Oekraïne blijven ondersteunen.

Heeft u vragen aan ons persoonlijk. Neem dan contact met ons op, of met het thuisfront.

